

Moesgodinnen

Buiten is de lente losgebarsten, binnen staan de vensterbanken vol met potjes, bakjes, glaasjes, zakjes en doosjes. Hier en daar steken pierige sprietjes met minuscule kiemblaadjes uit de zwarte aarde.

Die potjes, bakjes, glaasjes, zakjes en doosjes komen niet uit de lucht vallen. Drie weken geleden zat de moesgroep klaar met thee, wijn, water en koffie binnen handbereik. Wat te knabbelen erbij en de traditionele zaadverdeling kan beginnen. Met een kleine aanpassing: want we zitten niet schouder aan schouder en voor ons staan schermen die ons van huis tot huis verbinden.

Al snel slaat het nieuwe normaal toe. Uit schoenendozen en trommels komen begeerlijke zaden: *Wonder van Scheemda*, *Marmande*, *Uchiki red kuri*, *Sunset*, een courgette non coureuse, *Melchelse Krombeek*. Aantallen, commentaar op bloei- en groeiwijze en plantjes, bestellingen stapelen zich op. In het begin houd je nog rekening met de grootte van de tuin, dan slaat onverwacht de begeerte naar dat ene gewas toe. Wie biedt er wat? Wie biedt er meer? Wie wil er meer? Want de moestuin is niet compleet zonder maïs of *honeynut muskaatpompoen*. En wie wil nou niet een veelbelovende *Kaapse bes* of een *Strawberry blonde* in de tuin? Een heel spreadsheet met wensen en taken rondt de middag af.

Moet er nog iets gebeuren? Jawel, want tussen droom en daad (lees oogst) staan slakken in de weg en andere ongemakken. We schoffelen en wieden. Knippen wildgroei bij, geven water en maken fouten. Het geluk van een moestuin is dat je ieder jaar overnieuw kunt beginnen, fouten uit het verleden vormen de kennis van nu. Je groeit mee. De moestuin is vergevingsgezind.

Voor ons ligt de belofte van een weelderige moestuin. Straks in de vroege zomer volgt de eerste oogst van knapperige sugarsnaps, scherpe radijzen en zoete doperwtten. Daarna volgen de Charlottes, tomaten, boontjes en fijnste pompoenen. Frambozen en aardbeien zijn geuriger en smakelijker dan die uit de winkel. Nog een paar maanden dan is het zover.

De voorpret van de zaadverdeling is al een beloning. Het is helemaal fantastisch om een tafel gevuld met producten van eigen land te delen met familie en vrienden. Voedsel dat van zaad tot gerecht in eigen hand blijft geeft ongelooflijke kracht. Een oerkracht: Wij zijn Moesgodinnen!

